

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 5386 /2023
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Δικαστή Πρόεδρο
Πρωτοδικών, ο οποίος ορίσθηκε κατόπιν κληρώσεως, σύμφωνα με τις
διατάξεις του Ν. 3327/2005.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 16 Ιουνίου 2023, χωρίς
την σύμπραξη γραμματέα, για να δικάσει επί της εξής υποθέσεως μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: Της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας με την
επωνυμία «ΓΕΑ – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και το διακριτικό τίτλο «ΓΕΑ
– GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Λαζάρου
Σώχου αρ. 4 και εκπροσωπείται νόμιμα, με ΑΦΜ 997495285, η οποία
παραστάθηκε διά της πληρεξούσιας δικηγόρου της

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1) Της ομόρρυθμης εταιρείας με την
επωνυμία η οποία εδρεύει στα

κι εκπροσωπείται νόμιμα, με Α.Φ.Μ.

, και εκμεταλλεύεται την επιχείρηση καφέ - μπαρ (cafe bar) με το

διακριτικό τίτλο που βρίσκεται στην ίδια ως άνω διεύθυνση, η οποία δεν παραστάθηκε, 2) του κατοίκου , με Α.Φ.Μ. εκμεταλλεύεται την επιχείρηση καφέ - μπαρ (cafe bar) με το διακριτικό τίτλο που βρίσκεται στην ίδια ως άνω διεύθυνση, ο οποίος παραστάθηκε μετά της πληρεξούσιας δικηγόρου του , 3) της ομόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία , η οποία εδρεύει στο κι εκπροσωπείται νόμιμα, με Α.Φ.Μ. που εκμεταλλεύεται την επιχείρηση καφέ - μπαρ - εστιατορίου (cafe bar - restaurant) με το διακριτικό τίτλο που βρίσκεται στην ίδια ως άνω διεύθυνση, η οποία δεν παραστάθηκε και 4) της ομόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία η οποία εδρεύει στην κι εκπροσωπείται νόμιμα, με Α.Φ.Μ. και εκμεταλλεύεται την επιχείρηση καφέ - μπαρ (cafe bar) με το διακριτικό τίτλο που βρίσκεται στην ίδια ως άνω διεύθυνση, η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της

Η αιτούσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 25.11.2022 αίτησή της, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό εκθέσεως καταθέσεως 118307/13343/2022 και προσδιορίσθηκε, κατόπιν αναβολών, για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των παρισταμένων διαδίκων, αφού ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους ζήτησαν να γίνουν αυτοί δεκτοί.

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Κατά τη διάταξη του άρθρου 294 ΚΠολΔ, ο ενάγων μπορεί να παραιτηθεί από το δικόγραφο της αγωγής χωρίς τη συναίνεση του εναγομένου πριν αυτός προχωρήσει στην προφορική συζήτηση της υποθέσεως. Η παραίτηση που γίνεται αργότερα είναι απαράδεκτη, εφόσον ο

εναγόμενος προβάλλει αντίρρηση και πιθανολογείται ότι έχει έννομο συμφέρον η δίκη να περατωθεί με έκδοση οριστικής απόφασης. Από την ως άνω διάταξη, σε συνδυασμό και μ' αυτές των άρθρων 295 § 1 και 297 του ίδιου κώδικα, προκύπτει ότι η παραίτηση από το δικόγραφο της αγωγής πριν από τη συζήτηση, που μπορεί να γίνει είτε με δήλωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά κατά την εκδίκαση της αγωγής από την οποία γίνεται παραίτηση, είτε με δικόγραφο που επιδίδεται στον αντίδικο του παραιτουμένου (ή και με τις προτάσεις, μετά την ισχύ του Ν 4335/2015), έχει ως αποτέλεσμα ότι η αγωγή θεωρείται πως δεν ασκήθηκε ως προς το διάδικο για τον οποίο έγινε, με δικονομικό επακόλουθο την κατάργηση της δίκης ως προς αυτόν (βλ. ΑΠ 800/2010 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Οι ανωτέρω διατάξεις εφαρμόζονται αναλογικά και στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, εφόσον δεν υπάρχει ειδική διάταξη η οποία να ρυθμίζει σχετικά το θέμα. Στη δίκη των ασφαλιστικών μέτρων η παραίτηση γίνεται είτε προφορικά στο ακροατήριο, με δήλωση που, όμως, δεν καταχωρείται στα πρακτικά της δίκης, αφού τέτοια δεν τηρούνται, αλλά η δήλωση αυτή σημειώνεται στο σώμα της αιτήσεως από το δικαστή που δίκασε την αίτηση ελλείψει τήρησης πρακτικών, είτε με δικόγραφο που επιδίδεται στον αντίδικο (βλ. ΜΠρΖακ 47/2017 ΕΦΑΔ 2017, 977 και ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΚαβ 342/2015 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΝαξ 117/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΠατρ 2239/2010 ΕφΑΔ 2011, 167 και Κατρά, Αιτήσεις Ασφαλιστικών Μέτρων και Άμυνα αντιδίκου, σελ. 128, Τζίφρα, Ασφαλιστικά Μέτρα, σελ. 28). Στην προκειμένη περίπτωση, η αιτούσα, με προφορική δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου της, που καταχωρήθηκε στο δικόγραφο της αίτησης με σημείωση του Δικαστή, ελλείψει τήρησης πρακτικών συνεδρίασης, παραιτήθηκε από το υπό κρίση δικόγραφο της αίτησης ως προς τις 1^η και 3^η των καθ' ων πριν το Δικαστήριο προχωρήσει στην προφορική συζήτηση της ουσίας της υπόθεσης. Επομένως, ως προς αυτές θεωρείται πως η αίτηση δεν ασκήθηκε και η εκκρεμής δίκη καταργείται.

Με τις διατάξεις του ογδόου κεφαλαίου (άρθρα 46 έως 53) του ν. 2121/1993 «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα», νομοθετήθηκε η προστασία των συγγενικών, προς την πνευματική ιδιοκτησία, δικαιωμάτων, δηλαδή των δικαιωμάτων σε εργασίες ("εισφορές" κατά την ορολογία του νόμου), που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή

ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτή, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή πνευματικά έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως, και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση, στην αναπαραγωγή και γενικά στη διάδοση των έργων αυτών. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 παρ. 1, 47 παρ. 1 και 48 παρ. 1 του προαναφερόμενου ν. 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα και οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία, ώστε να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους, η προστασία δε αυτή συγκεκριμενοποιείται στη διάταξη του άρθρου 49 παρ. 1 του ν. 2121/1993, σύμφωνα με την οποία, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας (οι λέξεις "ή εικόνας ή ήχου και εικόνας" διεγράφησαν με την παρ. 6 του άρθρου 81 του ν. 3057/2002) που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για την παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή που καθιερώνεται με την παραπάνω διάταξη του ν. 2121/1993 είναι ενιαία, με την έννοια ότι προσδιορίζεται στο συνολικό ποσό αυτής για όλες τις κατηγορίες δικαιούχων με την ίδια απόφαση και πληρώνεται μια φορά από το χρήστη, κατανεμόμενη μεταξύ των δικαιούχων και δη μεταξύ αφενός των μουσικών και ερμηνευτών - εκτελεστών και αφετέρου των παραγωγών. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των προαναφερόμενων, σύμφωνα με την παρ. 2 του παραπάνω άρθρου 49 του ν. 2121/1993, είναι ανεκχώρητο και η είσπραξή της υποχρεωτικά από το νόμο ανατίθεται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων αυτών, οι οποίοι μέχρι τις 20.7.2017 λειτουργούσαν κατά τους όρους των άρθρων 54 επ. του ν. 2121/1993 και έκτοτε κατά τους όρους του άρθρου 6 του νέου ν. 4481/2017 (ΦΕΚ Α 100/20.7.2017), ο οποίος συμπληρώνει το βασικό για την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα νόμο

2121/1993 και ενσωματώνει στην ελληνική έννομη τάξη την Οδηγία 2014/26/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2014 για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και για τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά (ΕΕΕΚ L 84/72 20.3.2014). Οι εν λόγω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης υποχρεούνται, ειδικότερα, να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές για τα μέλη τους, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις αντίστοιχες αμοιβές από τους χρήστες και να τις αποδίδουν στα μέλη τους, εξασφαλίζοντας την προσήκουσα μεταξύ αυτών κατανομή. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με ανάρτηση στις ιστοσελίδες αυτών και του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας (άρθρο 23 παρ. 2 του ν. 4481/2017), ο δε υπολογισμός της απαιτούμενης αμοιβής, κατά τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 2 παρ. 3, 6 παρ. 1γ του ν. 4481/2017 και 32 παρ. 1 του ν. 2121/1993, γίνεται, κατ' αρχάς, σε ποσοστό επί των ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων ή συνδυασμού των ακαθαρίστων εξόδων και εσόδων που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο που προέρχονται από την εκμετάλλευσή του. Εάν, όμως, η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιορισθεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή της ή τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, αυτή μπορεί να υπολογισθεί σε ορισμένο, κατ' αποκοπή, ποσό. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης ως προς την εύλογη αμοιβή, αυτή, καθώς και οι όροι πληρωμής της, καθορίζονται από το μονομελές πρωτοδικείο, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά για την αμοιβή αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο (άρθρο 22 παρ. 7 του ν. 4481/2017). Με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζεται ένα αποτελεσματικό σύστημα προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων, δεδομένου ότι η εφαρμογή της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων παρέχει τη δυνατότητα της ταχείας και προσωρινής ρύθμισης της εν λόγω διαφοράς, που

συνεπάγεται την άρση των εμποδίων στη διακίνηση των πνευματικών έργων, έως ότου το αρμόδιο όργανο αποφανθεί οριστικά περί του ύψους της οφειλόμενης από τους χρήστες εύλογης αμοιβής. Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 7 παρ. 1 εδ. τού ν. 4481/2017, τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας όλων των έργων ή όλων των πνευματικών δημιουργών, για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβασθεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα. Με τη διάταξη αυτή θεσπίζεται μαχητό τεκμήριο που λειτουργεί κατ' αρχήν αποδεικτικά και αποβλέπει στη διευκόλυνση της απόδειξης εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών προς τούτα δικαιωμάτων, της νομιμοποίησής τους τόσο για την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων και την είσπραξη των προβλεπόμενων από τον παραπάνω νόμο αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία των δικαιούχων των δικαιωμάτων αυτών, ενισχύοντας έτσι σημαντικά την έναντι των χρηστών θέση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η οποία υπό το προϊσχύον δίκαιο ήταν ιδιαίτερα ασθενής, με εντεύθεν συνέπεια τη μαζική προσβολή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων (βλ. ΕφΑθ 929/2010 ΕΕμπΔ 2010, 997, ΕφΘεσ 259/2010 Αρμ 2011, 414, Μαρίνου "Πνευματική Ιδιοκτησία", δεύτερη έκδοση, αριθ. 750 και 751, σελ. 379, Καλλίνικου "Πνευματική Ιδιοκτησία και Συγγενικά Δικαιώματα", δεύτερη έκδοση, σελ. 275 και 276). Τέλος, κατά το άρθρο 24 του Ν. 4481/2017 υπό τον τίτλο «Υποχρεώσεις χρηστών» «1. Οι χρήστες οφείλουν να παραδίδουν στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το πρώτο δεκαπενθήμερο κάθε εξαμήνου, εκτός εάν άλλως έχει συμφωνηθεί, καταλόγους των έργων που έχουν χρησιμοποιήσει ή παραγάγει ή πωλήσει ή εκμισθώσει ή δανείσει ή εκτελέσει δημόσια ή μεταδώσει ραδιοτηλεοπτικά ή παρουσιάσει στο κοινό το αμέσως προηγούμενο εξάμηνο ή το αντίστοιχα συμφωνηθέν χρονικό διάστημα, με μνεία του ακριβούς αριθμού των ανατύπων που είχαν παραχθεί ή διατεθεί, καθώς και της συχνότητας των δημόσιων εκτελέσεων, όπως και όλες τις συναφείς πληροφορίες που διαθέτουν σχετικά με τη χρήση των δικαιωμάτων που εκπροσωπεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή

των αμοιβολογίων, την είσπραξη των εσόδων από δικαιώματα και τη διανομή και καταβολή των ποσών που οφείλονται στους δικαιούχους. Όλες οι ως άνω πληροφορίες υποβάλλονται βάσει ορισμένου μορφότυπου που παρέχεται σε αυτούς από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, ο οποίος λαμβάνει υπόψη για τη διαμόρφωσή του υφιστάμενα βιομηχανικά πρότυπα. Ο μορφότυπος αυτός είναι ενιαίος για κάθε κατηγορία χρήσης για όλους τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, που υποχρεούνται να αποστέλλουν σχετικό υπόδειγμα στον ΟΠΙ. Η υποχρέωση του χρήστη υποβολής αναφοράς βάσει του μορφότυπου περιλαμβάνεται στην άδεια χρήσης που συνάπτει με τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης. 2. Σε περίπτωση παράβασης από χρήστη της παραπάνω υποχρέωσης, ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, μπορεί να επιβάλει σε αυτόν προσαύξηση δέκα τοις εκατό (10%) επί της οφειλόμενης αμοιβής. Αν ο χρήστης παραβιάζει τη συγκεκριμένη υποχρέωση πάνω από δύο (2) φορές, ο οργανισμός μπορεί να επιβάλει προσαύξηση δεκαπέντε τοις εκατό (15%) επί της οφειλόμενης αμοιβής ή να καταγγείλει τη σύμβαση».

Στην προκειμένη περίπτωση, με την κρινόμενη αίτηση, η αιτούσα εκθέτει ότι συστάθηκε και λειτουργεί νόμιμα, κατά τις διατάξεις του νόμου 2121/1993, ως μόνος αντιπροσωπευτικός οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των περιουσιακών συγγενικών δικαιωμάτων, των Ελλήνων μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου. Ότι μέλη της και μοναδικοί εταίροι της είναι α) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» και το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους στο δικόγραφο παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, έχοντας αναθέσει σε αυτή δυνάμει εγγράφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας, που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια, τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι των φωνογραφημάτων παραγωγής τους, β) ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ – ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ», που αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους ερμηνευτές καλλιτέχνες (τραγουδιστές) έχοντας αναθέσει σε αυτή δυνάμει εγγράφων συμβάσεων

ανάθεσης τριετούς διάρκειας, που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια, τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι των ερμηνειών τους που έχουν εγγράφει σε υλικούς φορείς ήχου και γ) ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ», που αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους στην αίτηση εκτελεστές καλλιτέχνες (μουσικούς) έχοντας αναθέσει σε αυτή δύναμει εγγράφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας, που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια, τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι τις εκτελέσεις τους που έχουν εγγράφει σε υλικούς φορείς ήχου. Ότι η δική του λειτουργία εγκρίθηκε με την από ΥΠΠΟΤ/ΓΔΣΠ/ΔΙΓΡΑΜ/686/124043/9-12-2011 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, η οποία δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ Β' 45/30.12.2011 και είναι ο μόνος και αντιπροσωπευτικός ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο οποίος δικαιούται και υποχρεούται να διαχειρίζεται και εισπράττει το δικαίωμα της εύλογης και ενιαίας αμοιβής του άρθρου 49 § 1 του ν. 2121/1993 στην ελληνική επικράτεια, ήτοι να διαπραγματεύεται και εισπράττει δικαστικά και εξώδικα την εύλογη και ενιαία αμοιβή, εκπροσωπώντας τους οργανισμούς - μέλη του και μάλιστα ανεξαρτήτως εάν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της, αρκεί να μην είναι επίδικη κατά τη στιγμή της ίδρυσης αυτής, έχει δε το τεκμήριο της νομιμοποίησης για όλους τους δικαιούχους ημεδαπούς και αλλοδαπούς και για όλα τα έργα τους. Ότι σε κάθε περίπτωση οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης - μέλη της έχουν συνάψει τις αναλυτικά αναφερόμενες συμβάσεις αμοιβαιότητας, δύναμει των οποίων οι αλλοδαποί δικαιούχοι ανέθεσαν σε αυτούς και αυτοί με τη σειρά τους στην ίδια με πληρεξουσιότητα και κατ' αποκλειστικότητα, τη διαχείριση και είσπραξη της ενιαίας και εύλογης αμοιβής που δικαιούνται για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Ότι τα μοναδικά μέλη της κατήρτισαν και γνωστοποίησαν στο κοινό το οικείο αμοιβολόγιο, το οποίο έχει γνωστοποιηθεί δημοσίως με τη δημοσίευσή του στις αναφερόμενες στο δικόγραφο τρεις ημερήσιες εφημερίδες και ότι το ίδιο αμοιβολόγιο δημοσίευσε και η ίδια ως ενιαίος οργανισμός. Ότι το αμοιβολόγιό της ως προς τις επιχειρήσεις για τις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη

(καφετερίες, cafe - bars, μπαρ, μπυραρίες, μουσικές ταβέρνες, μουσικά μεζεδοπωλεία, ρεμπετάδικα, λαϊκά πάλκα, bar - restaurants, bistro, μουσικά καφενεία, wine bar, lounge bars, beach lounge bars, κλπ.), στις οποίες περιλαμβάνονται οι επιχειρήσεις του δεύτερου και της τέταρτης των καθ' ων, προβλέπει ειδική κατηγορία Α2 και η αμοιβή ορίζεται με εφάπαξ ποσό κατ' έτος, υπολογιζόμενο με την επιφάνεια της επιχείρησης, ως αυτό αναλυτικά εκτίθεται στο δικόγραφο. Ότι στο πλαίσιο της επιχειρηματικής της δραστηριότητας, κατά το έτη 2018-2021 ο δεύτερος καθ' ου και κατά τα έτη 2019-2021 η τέταρτη καθ' ης χρησιμοποιούσαν σε καθημερινή βάση καθ' όλη τη διάρκεια του ωραρίου λειτουργίας των επιχειρήσεών τους, υλικούς φορείς ήχου που έχουν νόμιμα παραχθεί και φέρουν εγγεγραμμένες ερμηνείες - εκτελέσεις Ελλήνων και ξένων ερμηνευτών - εκτελεστών για την ψυχαγωγία των πελατών της (κάνοντας χρήση του ενδεικτικά αναφερόμενου στο δικόγραφο ρεπερτορίου), χρήση η οποία είναι για τις εν λόγω επιχειρήσεις απαραίτητη και αποτελεί κύριο παράγοντα προσέλκυσης, διατήρησης και επαύξησης της πελατείας της, προσαυξάνοντας με αυτόν τον τρόπο τα έσοδά τους. Ότι αν και η ίδια κάλεσε τους καθ' ων να της καταβάλουν το ποσό που καθορίστηκε με βάση το νομίμως δημοσιευμένο αμοιβολόγιό της, αυτοί δεν ανταποκρίθηκαν στις προσπάθειες διαπραγμάτευσης. Ενόψει των ανωτέρω, ζητεί: α) να καθοριστεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που δικαιούται για την παραπάνω αιτία, από τους καθ' ων για τα ανωτέρω αναφερόμενα για τον καθέναν τους χρονικά διαστήματα συνολικού ποσού 4.500 ευρώ για τον δεύτερο και 3.000 ευρώ για την τέταρτη πλέον του εκάστοτε αναλογούντος ΦΠΑ β) να υποχρεωθούν οι καθ' ων να της καταβάλουν προσωρινά το ήμισυ του αιτούμενου ποσού νομιμοτόκως από την επομένη της επίδοσης της αίτησης και μέχρι την εξόφληση, γ) να υποχρεωθούν οι καθ' ων να προσκομίσουν κατάλογο με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποιήθηκε, προκειμένου να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους, και τέλος, να καταδικαστούν αυτοί στην πληρωμή της δικαστικής δαπάνης της αιτούσας. Με το ανωτέρω περιεχόμενο και αιτήματα, η ένδικη αίτηση αρμοδίως και παραδεκτώς φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του αρμοδίου τούτου, καθ' ύλην και κατά τόπον δικαστηρίου, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 25 παρ. 2,

683 επ. ΚΠολΔ και 22 παρ. 7 εδ. α' Ν. 4481/2017), είναι ορισμένη, απορριπτομένων των περί του αντιθέτου ισχυρισμών της τέταρτης των καθ' ων περί απαράδεκτης σώρευσης ελλείπει των προϋποθέσεων της παθητικής ομοδικίας και παράβασης των διατάξεων περί προσωπικών δεδομένων, ως νόμω αβασίμων, δοθέντος ότι οι ένδικες αξιώσεις κατά των ανωτέρω καθ' ων ως ειδικά ιστορούνται στην ένδικη αίτηση και διαλαμβάνονται ειδικώς ανωτέρω πηγάζουν από την ίδια νομική και πραγματική αιτία, αφορώντας ομοειδείς απαιτήσεις και υποχρεώσεις, ήτοι τον καθορισμό εύλογης αμοιβής από την εκμετάλλευση των καθ' ων του ρεπερτορίου της ως αυτό ειδικά διαλαμβάνεται στην ένδικη αίτηση, για κάθε μία εκ των οποίων υφίσταται η αρμοδιότητα του Δικαστηρίου τούτου έτσι ώστε αφενός να συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις της απλής ομοδικίας υπό την έννοια του άρθρου 74 ΚΠολΔ, αφετέρου να είναι νόμιμη η σώρευση των αιτήσεων αυτών υπό την έννοια του άρθρου 218 ΚΠολΔ, ενώ ο ισχυρισμός περί προσβολής των προσωπικών της δεδομένων από τη σώρευση τυγχάνει απορριπτέος καταρχήν, ως αλυσιτελώς προβαλλόμενος. Επίσης η αίτηση είναι νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2 παρ. 1, 3, 32 παρ. 1, 46, 47, 49 του ν. 2121/1993 (όπως το τελευταίο άρθρο έχει τροποποιηθεί με το άρθρο 54 παρ. 6 του ν. 4481/2017 και ισχύει σήμερα), 2 παρ. 1 και 3, 6, 7 παρ. 1, 22 και 23 του ν. 4481/2017 (τα οποία έχουν εφαρμογή εν προκειμένω, κατ' άρθρα 53 παρ. 11 και 54 παρ. 1 του ν. 4481/2017, ως εκ του χρόνου άσκησης της ένδικης αίτησης, μετά την έναρξη ισχύος του πιο πάνω νόμου (20.7.2017), 2 έως 5, 7 και 12 του ν. 2054/1992, 480, 346 ΑΚ, 728 παρ. 1ζ', 729 παρ. 2 και 176 ΚΠολΔ. Σημειωτέον ότι, νόμιμα ζητείται με την ένδικη αίτηση ο καθορισμός και η προσωρινή επιδίκαση της εύλογης αμοιβής της αιτούσας για χρήση που έχει, ήδη, πραγματοποιηθεί πριν από την άσκηση της αίτησης, καθόσον με την προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 22 παρ. 7 εδ. α' του ν. 4481/2017 προβλέπεται πλέον, ρητά, ότι, «σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 και τους όρους πληρωμής της, το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά, μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ

της εύλογης αμοιβής που καθόρισε» (η τελευταία πρόβλεψη δεν υπήρχε στις διατάξεις του άρθρου 49 ν. 2121/1993), χωρίς να αποκλείεται η εφαρμογή της, ως άνω, διάταξης για χρήση που ανάγεται σε παρελθόντα χρόνο, απορριπτόμενου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού των καθ'ων. Επιπλέον, πρέπει να σημειωθεί ότι το παρόν δικαστήριο, δικάζει μεν κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, η παρούσα, όμως, υπόθεση δεν αφορά ασφαλιστικό μέτρο, κατά την έννοια των άρθρων 682 επ. ΚΠολΔ, τέτοιο, δηλαδή, που σκοπεύει στην εξασφάλιση ή τη διατήρηση δικαιώματος ή τη ρύθμιση καταστάσεως, αλλά, μέτρο που σκοπεύει στην ταχεία και προσωρινή επίλυση της διαφοράς (ΕφΘεσ 259/2010 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ 3058/2005 ΔΕΕ 2005, 1179) και, συνακόλουθα, για τον προσωρινό προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής δεν απαιτείται η επίκληση και συνδρομή επείγουσας περίπτωσης ή επικείμενου κινδύνου, απορριπτομένου για τον λόγο αυτό και του σχετικού ισχυρισμού των καθ'ων η αίτηση. Πρέπει, επομένως η αίτηση να ερευνηθεί και ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της.

Από την ένορκη κατάθεση των μαρτύρων απόδειξης
και ανταπόδειξης και

που εξετάστηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, καθώς και από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα που νομίμως προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα είναι αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, η οποία συστάθηκε με το από 28-9-2011 καταστατικό, το οποίο έχει καταχωρηθεί νόμιμα στα βιβλία εταιρειών του Πρωτοδικείου Αθηνών με γενικό αριθμό 15616/6-10-2011, σύμφωνα με τις §§ 6 και 7 του άρθρου 49 Ν. 2121/1993, ως αυτές ίσχυαν κατά το χρόνο σύστασής της και εξακολουθεί να λειτουργεί κατά την έναρξη ισχύος του νέου Ν. 4481/2017 και, ως εκ τούτου τεκμαίρεται ότι εξακολουθεί να λειτουργεί νόμιμα, αποτελεί ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που συστάθηκε νόμιμα από τους τρεις κατωτέρω αναφερόμενους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού συγκεκριμένα από: 1) την αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ

ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» και το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που συστάθηκε νόμιμα και αντιπροσωπεύει τις αναφερόμενες στην ένδικη αίτηση δισκογραφικές εταιρείες παραγωγής υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, έχοντας αναθέσει σε αυτή δυνάμει εγγράφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, 2) τον αστικό μη κερδοσκοπικό συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ – ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ», που συστάθηκε νόμιμα και αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους στην αίτηση ερμηνευτές - καλλιτέχνες (τραγουδιστές), έχοντας αναθέσει σε αυτή δυνάμει εγγράφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους και 3) τον αστικό μη κερδοσκοπικό συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ», που συστάθηκε νόμιμα και αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους στην αίτηση εκτελεστές - καλλιτέχνες (μουσικούς), έχοντας αναθέσει σε αυτή δυνάμει εγγράφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους. Σημειώνεται ότι η λειτουργία της αιτούσας εγκρίθηκε με την ΥΠΠΟΤ /ΓΔΣΠ/ ΔΙΓΡΑΜ/ 686/ 124043/ 9-12-2011 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, η οποία δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ Β' 3245/30.12.2011, ενώ η ανωτέρω συστάθηκε από τους ως άνω Οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης με σκοπό την είσπραξη της προβλεπόμενης στις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 εύλογης και ενιαίας αμοιβής. Οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης - μέλη της αιτούσας, ανέθεσαν στην τελευταία κατά αποκλειστικότητα την εξουσία να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής αυτής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες, ανεξαρτήτως εάν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της, αρκεί να μην ήταν επίδικη. Τις ανωτέρω δε εξουσίες

ασκεί η αιτούσα στο δικό της όνομα, καθόσον οι αντίστοιχες εξουσίες των τριών ως άνω οργανισμών συλλογικής διαχείρισης - μελών της ανεστάλησαν καθ' όλο το χρονικό διάστημα της λειτουργίας αυτής και η μόνη εξουσία που διατηρούν οι ανωτέρω οργανισμοί - μέλη είναι να διανέμουν στα μέλη τους - δικαιούχους (παραγωγούς, τραγουδιστές, μουσικούς) την εισπραττόμενη από αυτήν (αιτούσα) εύλογη και ενιαία αμοιβή, την οποία αυτή τους αποδίδει. Από τα ανωτέρω πιθανολογείται ότι η αιτούσα είναι ο μοναδικός και αντιπροσωπευτικός στην ελληνική επικράτεια ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, ο οποίος κατά τη διάρκεια της λειτουργίας του, εκπροσωπώντας τους ανωτέρω οργανισμούς - μέλη του, δικαιούται και υποχρεούται να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει από τους χρήστες τη σχετική εκ του άρθρου 49 § 1 του ν. 2121/1993 εύλογη και ενιαία αμοιβή, που απορρέει από τη μετάδοση οποιουδήποτε υλικού φορέα ήχου στην ελληνική επικράτεια και μάλιστα, ανεξαρτήτως εάν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της, αρκεί να μην ήταν επίδικη. Από τα προεκτεθέντα τεκμαίρεται ότι η αιτούσα, νομιμοποιείται να αξιώνει ενεργητικά στο δικό της όνομα, με κατάρτιση σχετικών συμβάσεων ή, σε περίπτωση διαφωνίας, δικαστικώς, την προβλεπόμενη από το άρθρο 49 § 1 του ίδιου ως άνω νόμου, ενιαία και εύλογη αμοιβή από τους χρήστες υλικών φορέων ήχου, όχι μόνο για τις σχετικές αξιώσεις που γεννήθηκαν κατά το χρόνο λειτουργίας της, αλλά και όσες - μη επίδικες - γεννήθηκαν προ της ίδρυσής της τόσο των ημεδαπών, όσο και των αλλοδαπών δικαιούχων, αφού τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλα ανεξαιρέτως τα έργα όλων ανεξαιρέτως των δικαιούχων, ημεδαπών και αλλοδαπών, με τους οποίους οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης - μέλη της, ως μόνοι αντιπροσωπευτικοί στην ελληνική επικράτεια οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων των παραπάνω τριών κατηγοριών δικαιούχων τούτων, έχουν συνάψει με αντίστοιχους προς αυτούς αλλοδαπούς οργανισμούς συμβάσεις αμοιβαιότητας, δυνάμει των οποίων νομιμοποιούνται να προβαίνουν σε διαπραγμάτευση, εισπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αντίστοιχοι προς τους ημεδαπούς, αλλοδαποί δικαιούχοι

συγγενικών δικαιωμάτων, ήτοι οι αλλοδαποί εκτελεστές, μουσικοί, ερμηνευτές τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή. Πέραν όμως, από τις ως άνω συμβάσεις αμοιβαιότητας, η αιτούσα νομιμοποιείται να προβαίνει στις προαναφερόμενες ενέργειες και πράξεις για λογαριασμό και αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων και με βάση τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης «περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία κυρώθηκε με το ν. 2054/1992, αποτελώντας πλέον αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού μας δικαίου και η οποία: α) εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, παραχωρώντας στους πρώτους την «εθνική μεταχείριση», ήτοι τη μεταχείριση που το ημεδαπό δίκαιο επιφυλάσσει στους ημεδαπούς δικαιούχους των δικαιωμάτων αυτών (βλ. άρθρα 2, 4 και 5 § 1 ν. 2054/1992) και β) παρέχει την «εθνική μεταχείριση» ακόμα και σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή παραγωγούς φωνογραφημάτων, μη προερχόμενους από συμβαλλόμενο με την προαναφερόμενη διεθνή σύμβαση κράτος, εφόσον η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος, έλαβε μεν χώρα στο μη συμβαλλόμενο αυτό κράτος, πλην όμως τούτο, εντός, το αργότερο, τριάντα (30) ημερών από την αρχική έκδοση και δημοσίευσή του, παρουσιάσθηκε στο κοινό και δημοσιεύθηκε και στην Ελλάδα, ως συμβαλλόμενη, όπως προαναφέρθηκε, με την ως άνω διεθνή σύμβαση, χώρα (βλ. άρθρο 5 § 2 του ν. 2054/1992), γεγονός που έχει ως συνέπεια όλα σχεδόν τα αλλοδαπής προέλευσης μουσικά έργα να καλύπτονται από την προστασία που παρέχει η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης και συνακόλουθα και το ελληνικό δίκαιο, ακόμα και αν τα έργα αυτά προέρχονται από μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως, μεταξύ άλλων, είναι και οι ΗΠΑ, αφού λόγω της ραγδαίας εξέλιξης και τελειότητας των σύγχρονων μέσων επικοινωνίας, τα μουσικά έργα και ιδίως εκείνα που προέρχονται από τις μουσικά ανεπτυγμένες χώρες, επιτυγχάνουν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, την ταχεία και οπωσδήποτε την πριν από την πάροδο της τριακονθήμερης προθεσμίας δημοσίευση και παρουσίαση τους, ιδιαίτερα στις χώρες της αναπτυγμένης μουσικά Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης ασφαλώς και της Ελλάδας [ΕφΘες 929/2010 ΕΕΜΠΔ

2010/997, ΑΡΜ 2011/752 και ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΑθ 2432/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ]. Οι προαναφερόμενοι οργανισμοί - μέλη της αιτούσας, λαμβάνοντας υπόψη και τις αμοιβές των δημιουργών των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμφώνησαν από κοινού και κατήρτισαν κατάλογο με τις αμοιβές των ανωτέρω δικαιούχων, που απαιτούν από τους χρήστες των δημιουργιών αυτών (αμοιβολόγιο), ανάλογα με την έκταση της χρήσης, το οποίο (αμοιβολόγιο) σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 56 § 3 του ν. 2121/1993 γνωστοποιήθηκε στο κοινό με τη δημοσίευσή του σε τρεις ημερήσιες εφημερίδες, ήτοι (α) στην Εφημερίδα «ΕΘΝΟΣ» της 04.02.1998, β) στην εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» της 04.02.1998 και (γ) στην Εφημερίδα «ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ» της 03.02.1998. Το ίδιο αμοιβολόγιο δημοσίευσε και η ίδια η αιτούσα ως ενιαίος οργανισμός και αυτό δημοσιεύθηκε (α) στην Εφημερίδα «ΚΕΡΔΟΣ» της 20/04/2012, (β) στην εφημερίδα «ΑΥΓΗ» της 20/04/2012 και (γ) στην Εφημερίδα «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» της 19/04/2012 και στη συνέχεια τροποποίησε το αμοιβολόγιο της και το γνωστοποίησε με τη δημοσίευσή του σε τρεις ημερήσιες εφημερίδες, ήτοι: (α) στην οικονομική Εφημερίδα «ΑΓΟΡΑ» της 29/05/2015 και (β) στην εφημερίδα «ΑΥΓΗ» της 06/05/2015, και (γ) στην Εφημερίδα «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» της 18/06/2015. Σύμφωνα με το αμοιβολόγιο αυτό για επιχειρήσεις, για τις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη για τη λειτουργία τους (καφετέριες, cafe - bars, μπαρ, μπουραρίες, μουσικές ταβέρνες, μουσικά μεζεδοπωλεία, ρεμπετάδικα, λαϊκά παλκα, bar - restaurants, bistro, μουσικά καφενεία, wine bar, lounge bars, beach lounge bars, κλπ), καθορίζεται εφάπαξ ποσό κατ' έτος με βάση την επιφάνεια του καταστήματος ως ακολούθως: έως 100 τ.μ. 1.500 ευρώ, 101 - 200 τ.μ. 2.100 ευρώ, 201 - 300 τ.μ., 2.500 ευρώ, 301 - 400 τ.μ. 3.000 ευρώ, 401 - 500 τ.μ. 3.300 ευρώ, 501 - 700 τ.μ., 3.600 ευρώ, 701 - 900 τ.μ. 4.200 ευρώ, 901 τ.μ. και πάνω 5.300 ευρώ, για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι και 7 μήνες το 70% των προαναφερόμενων ποσών. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι ο δεύτερος καθ' ου, κατά τα έτη 2018, 2019, 2020 και 2021 διατηρούσε και εξακολουθεί να διατηρεί και να εκμεταλλεύεται μέχρι σήμερα, κατάστημα υγειονομικού ενδιαφέροντος επί στεγασμένου χώρου - café bar, συνολικής επιφάνειας 40 τ.μ., με τον διακριτικό τίτλο στην ομοίως δε και η τέταρτη

καθ'ης διατηρούσε και συνεχίζει να λειτουργεί κατά τα έτη 2019, 2020 και 2021 café bar, συνολικής επιφάνειας 30 τ.μ., με τον διακριτικό τίτλο . Τα εν λόγω καταστήματα λειτουργούν καθ' όλο το έτος, από το πρωί, ως καφετέριες, ενώ κατά τις βραδινές ώρες λειτουργούν και ως μπαρ σερβίροντας οινοπνευματώδη ποτά (εντός των καταστημάτων υπάρχει μπάρα σερβιρίσματος και προθήκη με ποικιλία οινοπνευματωδών ποτών, ενώ, όπως προκύπτει από αναρτήσεις των εν λόγω καταστημάτων στο διαδίκτυο, στα εν λόγω καταστήματα διοργανώνονται και μουσικές εκδηλώσεις με Dj. Ο ισχυρισμός του δεύτερου καθ'ου ότι το καλοκαίρι η επιχείρησή του διακόπτει τη λειτουργία της δεν πιθανολογήθηκε βάσιμος, άλλωστε ούτε κατά το παρελθόν, πχ το 2017, οπότε εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις του έναντι της αιτούσας αλλά ούτε και στη συνέχεια έθεσε θέμα εποχικότητας της λειτουργίας του καταστήματός του. Τα ανωτέρω επιβεβαίωσε και η μάρτυρας ανταπόδειξης που εξετάστηκε με πρόταση του δεύτερου καθ'ου, θαμώνας του καταστήματος από το 2018, η οποία ανέφερε ότι η επιχείρηση λειτουργεί (αν υπάρχει πελάτης) και νυχτερινές ώρες, ως μπαρ και εκπέμπει μουσική jazz από στερεοφωνική εγκατάσταση. Ομοίως και η επιχείρηση της τέταρτης καθ'ης λειτουργεί καθ' όλο το έτος ως καφέ μπαρ στο οποίο διοργανώνονται και πάρτυ, όπως προκύπτει από αναρτήσεις στα social media, στα οποία περιγράφεται από τους θαμώνες του ως «ωραίο μικρό μπαράκι για όλες τις ώρες της ημέρας και της νύχτας». Ο ισχυρισμός του εξετασθέντος με πρότασή της, μάρτυρας ανταπόδειξης, ότι η επιχείρηση πλέον λειτουργεί μόνο πρωινές ώρες για καφέ «take away» δεν κρίνεται βάσιμος, αφού από τις ανακοινώσεις του καταστήματος στα κοινωνικά δίκτυα προκύπτει ότι είναι κοκτέιλ μπαρ που λειτουργεί έως τις 12μμ και διοργανώνονται σ'αυτό διάφορα θεματικά πάρτυ. Ακολούθως πιθανολογήθηκε ότι η αιτούσα επανειλημμένα προσκάλεσε τους καθ'ων, τηλεφωνικά, για διαπραγμάτευση καθορισμού και καταβολής της αμοιβής, ωστόσο οι διάδικοι δεν κατέληξαν σε συμφωνία και οι καθ'ων δεν έχουν καταβάλει οποιοδήποτε ποσό στην αιτούσα, παρά το ότι έκαναν χρήση μουσικής στην επιχείρησή τους. Ο ισχυρισμός της τέταρτης καθ'ης ότι κατά το επίδικο διάστημα της είχε χορηγηθεί άδεια δημόσιας εκτέλεσης για το ρεπερτόριο που εκπροσωπεί η εταιρεία Soundreef Ltd, δυνάμει γραπτών

συμβάσεων με δικαιούχους και το οποίο διανέμει αποκλειστικά μέσω κλειστού συστήματος, στην οποία έχουν πρόσβαση μόνο οι αδειοδοτημένοι από την εταιρεία αυτή χρήστες, είναι απορριπτέος, δοθέντος ότι, όπως προκύπτει από την προσκομιζόμενη άδεια δημόσιας εκτέλεσης μουσικής, η άδεια αυτή χορηγήθηκε στην τέταρτη καθ'ης εταιρεία από το ΠΑΣΚΕΔΙ ως αποκλειστικός αδειοδότης της Soundreef στην Ελλάδα, το οποίο όμως δεν αποτελεί Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 49 του ν. 2121/2993 κατά τα στην οικεία μείζονα σκέψη διαλαμβανόμενα, έτσι ώστε να δύναται να παρέχει τέτοιες υπηρεσίες, ενώ ήδη έχει ενημερώσει προς τούτο και ο Οργανισμός Πνευματικής ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.) με ανάρτηση στην ιστοσελίδα που διατηρεί. Σε κάθε δε περίπτωση από το γεγονός ότι η τέταρτη καθ'ης ενδεχομένως να κάνει χρήση μουσικής και τραγουδιών με την άδεια της ανωτέρω εταιρείας δεν πιθανολογείται ότι κάνει αποκλειστικά χρήση μόνο αυτών και ότι δεν έκανε χρήση και των έργων που προστατεύονται από την αιτούσα. Ωσαύτως, μη νόμιμος και απορριπτέος είναι και ο ισχυρισμός των καθ'ων περί καταχρηστικής άσκησης του ένδικου δικαιώματος της αιτούσας με κατάχρηση της δεσπόζουσας θέσης αυτής και αυθαίρετη είσπραξη του αμοιβολογίου, δοθέντος ότι η δικονομική συμπεριφορά της αιτούσας στηρίζεται στις διατάξεις που διαλαμβάνονται στις οικείες νομικές σκέψεις και δεν υπερβαίνει ως τέτοια τα όρια που θέτουν τα συναλλακτικά ήθη και η καλή πίστη σε συνδυασμό με τον οικονομικό και κοινωνικό σκοπό του ένδικου δικαιώματος. Τούτο δε καθόσον, με την έγερση της ένδικης αίτησης, δεν θίγεται η επιχειρηματική ελευθερία των καθ'ων, δεδομένου ότι με τις ανωτέρω διατάξεις και την ένδικη αίτηση επιχειρείται η προστασία των δικαιούχων αμοιβής από συγγενικά δικαιώματα που προστατεύονται όπως δε κάθε δικαίωμα, μεταξύ δε της υποχρέωσης των χρηστών των έργων των ανωτέρω δικαιούχων και του σκοπού που προορίζεται να εξυπηρετεί η νομοθετικώς καθιερούμενη δυνατότητα προσωρινής επιδίκασης της αμοιβής τους, ακόμη κι αν ήθελε κριθεί περιορισμός για τον χρήστη των έργων, ο εν λόγω θεσπιζόμενος περιορισμός επιδιώκει θεμιτό σκοπό, επιπλέον δε κρίνεται κατάλληλος και αναγκαίος για την επίτευξη του σκοπού, για τον οποίο εισάγεται, δίχως να δύναται ο δικαστικός έλεγχος να υπεισέρχεται στη σκοπιμότητα της ανωτέρω

νομοθετικής ρύθμισης, και δίχως περαιτέρω η δυνατότητα προσωρινής δικαστικής προστασίας που επέλεξε εν προκειμένω ο νομοθέτης να κρίνεται ακατάλληλη ή μη αναγκαία ή δυσανάλογη προς τον επιδιωκόμενο σκοπό, δεδομένου ότι τοιουτοτρόπως επιδιώκεται ο δικαστικός καθορισμός και η προσωρινή επιδίκαση αμοιβής για τη χρήση του έργου των ανωτέρω δικαιούχων αμοιβής εκ της χρήσης αυτής. Με βάση τα προαναφερόμενα, η εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλουν οι καθ' ων για τη χρήση των υλικών φορέων ήχου πρέπει να καθοριστεί προσωρινά και με βάση το κοινό αμοιβολόγιο, που συνέταξε η αιτούσα, το οποίο είναι εύλογο και δίκαιο, με βάση τα οφειλόμενα δικαιώματα των παραγωγών για συνεχή χρήση των έργων του από τους καθ' ων, εντασσομένων αυτών στην κατηγορία Α2, για τα επίδικα έτη 2018 -2021 για τον δεύτερο καθ' ου και 2019 – 2021 για την τέταρτη, στο ποσό των 1.500 ευρώ για τα έτη 2018 και 2019, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ 24% και συνολικά (1.500 +360) 1.860 ευρώ ανά έτος και το 50% του ποσού αυτού για τα έτη 2020 και 2021 λόγω covid, ήτοι συνολικά ο δεύτερος καθ' ου οφείλει [(1.500 € για το 2018 + 1.500€ για το 2019 + 750 € για το 2020 + 750€ για το 2021) = 4.500 + 24% ΦΠΑ=] 5.580 ευρώ και η τέταρτη καθ' ης οφείλει [(1.500€ για το 2019 + 750 € για το 2020 + 750€ για το 2021) = 3.000 + 24% ΦΠΑ=] 3.720 ευρώ. Περαιτέρω, κατά την κρίση του Δικαστηρίου συντρέχει περίπτωση για την προσωρινή επιδίκαση του μισού του ως άνω προσδιορισθέντος ποσού της εν λόγω εύλογης αμοιβής των δικαιούχων μελών της αιτούσας, καθόσον πολλοί από αυτούς αποβλέπουν στο έσοδο αυτό για την κάλυψη των άμεσων και μη επιδεικτικών αναβολής βιοτικών αναγκών τους, ενώ επείγει και η κάλυψη των εξόδων της για την προς όφελος των μελών της λειτουργία της. Τέλος, πρέπει να υποχρεωθούν οι καθ' ων να προσκομίσουν στην αιτούσα κατάλογο με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά το ανωτέρω επίδικο διάστημα, για να καταστεί δυνατή η διανομή της ως άνω εύλογης αμοιβής μεταξύ των δικαιούχων. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω πρέπει η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή ως και κατ' ουσίαν βάσιμη, όπως ειδικότερα διαλαμβάνεται στο διατακτικό και να καταδικαστούν οι δεύτερος και τέταρτη των καθ' ων, λόγω της ήττας τους στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της αιτούσας (άρθρα 191 §2, 176 ΚΠολΔ σε συνδυασμό με το άρθρο

84§2 Ν. 4194/2013 Κώδικα Δικηγόρων), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

- ΚΑΤΑΡΓΕΙ τη δίκη ως προς τις πρώτη και τρίτη των καθ' ων η αίτηση.
- ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλία των διαδίκων.
- ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.
- ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ προσωρινά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλει ο δεύτερος καθ' ου στην αιτούσα για τη δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων με χρήση υλικών φορέων, για το κατάστημα στο ποσό των 4.500 ευρώ πλέον 1.080 ευρώ (ΦΠΑ), ήτοι συνολικά στο ποσό των πέντε χιλιάδων πεντακοσίων ογδόντα (5.580) ευρώ και η τέταρτη καθ' ης, για το κατάστημα στο ποσό των 3.000 ευρώ πλέον 720 ευρώ (ΦΠΑ), ήτοι συνολικά στο ποσό των τριών χιλιάδων επτακοσίων είκοσι (3.720) ευρώ.
- ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους καθ' ων να καταβάλουν προσωρινά στην αιτούσα το ήμισυ των αμέσως ανωτέρω αναφερόμενων για τον καθέναν τους ποσών, ήτοι το ποσό των (2.250+ 24%=) 2.790 ευρώ ο δεύτερος καθ' ου και το ποσό των (1.500=24%=) 1.860 ευρώ η τέταρτη καθ' ης.
- ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον δεύτερο και την τέταρτη των καθ' ων να παραδώσουν στην αιτούσα αντίγραφο του καταλόγου με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τα παραπάνω αναφερόμενα για καθέναν τους χρονικά διαστήματα.
- ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ τα δικαστικά έξοδα της αιτούσας σε βάρος των δεύτερου και τέταρτης των καθ' ων, τα οποία προσδιορίζει στο ποσό των τριακοσίων ευρώ (300,00€).
- ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην χωρίς να παρίστανται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους, στις 18-9-2023.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

(για τη δημοσίευση)